

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
ว่าด้วยวินัยนักศึกษา
พ.ศ. ๒๕๔๘

โดยที่เห็นเป็นการสมควรออกข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ว่าด้วยวินัยนักศึกษา เพื่อส่งเสริมและธำรงไว้ซึ่งเกียรติ ชื่อเสียงของมหาวิทยาลัยและเพื่อการดำเนินการกำกับดูแลงานด้านวินัยและความประพฤติของนักศึกษาให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี จึงกำหนดข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ว่าด้วยวินัยของนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ ไว้ดังต่อไปนี้

หมวด ๑
บททั่วไป

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า "ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ว่าด้วยวินัยนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘"

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดากฎ ข้อบังคับ ระเบียบ หรือ คำสั่งอื่นใดที่ขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

"มหาวิทยาลัย" หมายความว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

"อธิการบดี" หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

"นักศึกษา" หมายความว่า นักศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

หมวด ๒
วินัยและความประพฤติ

ข้อ ๕ นักศึกษาต้องปฏิบัติตามนโยบาย ประกาศ คำสั่ง กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ของมหาวิทยาลัย และของทางราชการโดยเคร่งครัด ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามถือว่า กระทำผิดวินัยจะต้องได้รับโทษตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้

ข้อ ๖ นักศึกษาต้องแต่งกายให้สุภาพเรียบร้อยในลักษณะของสุภาพชนหรือตามข้อบังคับ ว่าด้วยการแต่งกายของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ข้อ ๗ นักศึกษาต้องปฏิบัติตนเป็นพลเมืองดี มีความรับผิดชอบต่อน้ำที่ของตนเองใน ทุกโอกาส และเคารพในสิทธิและหน้าที่ของบุคคลอื่น มีศีลธรรมและจรรยาบรรณอันดีงาม ไม่ปฏิบัติในทางที่นำมาซึ่งความเสื่อมเสียชื่อเสียงและเกียรติคุณของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๘ นักศึกษาต้องรักษาไว้ซึ่งความสงบเรียบร้อย ไม่ก่อให้เกิดความแตกแยกความสามัคคี หรือทะเลาะวิวาทกันในระหว่างบรรดานักศึกษาของมหาวิทยาลัยแห่งนี้ สถาบันอื่นและบุคคลภายนอก

ข้อ ๙ นักศึกษาต้องแสดงบัตรประจำตัวนักศึกษาเมื่ออาจารย์หรือเจ้าหน้าที่ของ มหาวิทยาลัยขอตรวจสอบ

ข้อ ๑๐ นักศึกษาต้องให้ความเคารพต่อคณาจารย์ของมหาวิทยาลัย

หมวด ๓
โทษฐานความผิดวินัย

ข้อ ๑๑ โทษฐานความผิดวินัยแบ่งเป็น ๔ ระดับ คือ

- (๑) ว่ากล่าวตักเตือนด้วยวาจาหรือลายลักษณ์อักษร
- (๒) ภาคทัณฑ์ และหรือ บำเพ็ญประโยชน์
- (๓) พักการเรียน
- (๔) พ้นสภาพการเป็นนักศึกษา

หมวด ๔
การดำเนินการทางวินัย

ข้อ ๑๒ ให้อาจารย์หรือผู้ที่ได้พบเห็นนักศึกษากระทำผิดหรือบุคคลผู้ได้รับความเสียหายที่เกิดจากการกระทำผิดรายงานเป็นลายลักษณ์อักษรแจ้งคณบดีที่นักศึกษาสังกัดหรือกองกิจการนักศึกษาเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

ข้อ ๑๓ การดำเนินการทางวินัยแก่นักศึกษาที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยหรือมีมูลเหตุอันเชื่อได้ว่าได้กระทำผิดวินัยให้ดำเนินการสอบสวนเพื่อให้ได้ความจริงและความยุติธรรมโดยไม่ชักช้า

ข้อ ๑๔ ในกรณีที่นักศึกษากระทำผิดวินัยตามข้อ ๑๑ (๒) (๓) (๔) ให้มหาวิทยาลัยแต่งตั้งคณะกรรมการอย่างน้อยสามคนเพื่อทำการสอบสวนกรณีที่นักศึกษากระทำผิดวินัย

ข้อ ๑๕ ผู้มีอำนาจสั่งลงโทษวินัยนักศึกษาได้แก่

(๑) คณบดีหรือผู้ที่คณบดีมอบหมายในกรณีที่นักศึกษาผู้กระทำผิดสังกัดใน
โหลงฐานความผิดตามข้อ ๑๑ (๑)

(๒) รองอธิการบดีที่อธิการบดีมอบหมายในโหลงฐานความผิดตามข้อ ๑๑ (๒) (๓) (๔)

ข้อ ๑๖ การสั่งลงโทษให้อยู่ในดุลยพินิจของผู้มีอำนาจสั่งลงโทษตามข้อ ๑๕ (๑) (๒) แล้วแต่กรณี โดยทำเป็นลายลักษณ์อักษร

หมวด ๕
การอุทธรณ์

ข้อ ๑๗ ผู้ถูกลงโทษตามข้อบังคับนี้มีสิทธิอุทธรณ์ได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้

ข้อ ๑๘ การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษให้ทำเป็นลายลักษณ์อักษรด้วยตนเองเท่านั้น

ข้อ ๑๙ เพื่อประโยชน์ในการอุทธรณ์ผู้ที่จะอุทธรณ์อาจขอสำเนารายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนได้ ส่วนบันทึกถ้อยคำพยานบุคคลหรือเอกสารอื่นให้อยู่ในดุลยพินิจของผู้สั่งลงโทษจะอนุญาตหรือไม่

ข้อ ๒๐ การอุทธรณ์ตามข้อ ๑๘ ให้ยื่นหนังสืออุทธรณ์ต่อคณะที่ตนสังกัดภายใน สามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่งนั้น เว้นแต่โทษว่ากล่าวตักเตือนด้วยวาจาหรือลายลักษณ์อักษร จะอุทธรณ์ไม่ได้

ให้มหาวิทยาลัยพิจารณาแต่งตั้งคณะกรรมการอย่างน้อยห้าคนเพื่อพิจารณาอุทธรณ์ ซึ่งประกอบด้วย อธิการบดีเป็นประธาน ผู้ที่คนบดิมอบหมายเป็นกรรมการ หัวหน้ากองกิจการนักศึกษา เป็นกรรมการและเลขานุการ และหัวหน้างานวินัยและพัฒนาการศึกษาเป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ ซึ่งคณะกรรมการดังกล่าวจะต้องไม่เป็นผู้ที่สั่งลงโทษวินัยนักศึกษาตามข้อ ๑๕ ถ้าคณะกรรมการดังกล่าวเห็นว่าการสั่งลงโทษสมควรแก่ความผิดแล้วก็ให้มีอำนาจสั่งยกอุทธรณ์ หรือ ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสมก็ให้มีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดในการ เพิ่มโทษ ลดโทษ หรือยกโทษได้ ตามควรแก่กรณี และให้ถือว่าคำวินิจฉัยชี้ขาดของ คณะกรรมการเป็นที่สุด

เมื่อคณะกรรมการตามวรรคสองได้พิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดอุทธรณ์แล้ว ให้เสนอ คำวินิจฉัยชี้ขาดต่อมหาวิทยาลัยเพื่อออกคำสั่งและแจ้งผลการพิจารณาให้ผู้อุทธรณ์ทราบ เป็นลายลักษณ์อักษรโดยเร็ว

ข้อ ๒๒ ให้อธิการบดีเป็นผู้รักษาการตามข้อบังคับนี้

ให้ใช้ข้อบังคับนี้ตั้งแต่วันที่ ๑๑ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๘

ลงชื่อ

(นายอาชวี เตาลานนท์)

นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี